

Nives Ivanković dodala je nekoliko zaista dobrih glumačkih detalja, a Ilija Zovko našao je pravu mjeru u prikazivanju karikaturnosti prevarenog muža

piše
Jasen BOKO

"Decameron", premijerno odigran na Splitskom ljetu u adaptaciji i režiji Gorana Golovka, nije osobito bitan doprinos ambijentalnom kazalištu i analima Splitskog ljeta, ali u kontekstu onoga što smo prošlih godina na festivalu gledali, ova vesela produkcija sasvim sigurno ne spada ni u njegove promašaje. Mediji će se danima moći baviti pitanjem nose li sve glumice gaćice ili je možda neka bez njih, što je, čini se, ključno medijsko pitanje ovoga ljeta, a manje zahtjevna publika uživati će u karikiranoj simulaciji seksa, koji brzinom koitusa više podsjeća na zečju farmu nego na ljudski svijet renesansne Italije, pa bi se predstava žanrovski mogla definirati kao Bugs Bunny Show za odrasle.

Goran Golovko, splitski redatelj koji bi od jeseni trebao preuzeti Dramu splitskoga HNK, zaslužuje priznanje za vještu adaptaciju jednog od ključnih prozih djela svjetske književnosti. Boccacciov

prozni naratorski okvir desetero mladih koji pričaju priče Golovko mijenja dramskom konstrukcijom, okvirom u kojemu je ključna osoba fra Alberto, prevarant u haljetku fra-tra, koji stoji u centru svijeta ove predstave.

Vješta adaptacija

Oko njega Golovko, uz suradnju dramaturginje Ivane Biloš, okuplja nekoliko najpoznatijih Boccacciovih priča ili likova, odreda onih erotiziranog naboja. Ovakva dramska konstrukcija u najvećem dijelu stotinjak minuta duge predstave drži vodu, premda je povremeno repetitivna i zavrti u prazno pa joj malo dramaturških škara ne bi odmoglo.

Zadržan je i okvir kuge, ovdje tek u motivu kola s mrtvima koja povremeno prolaze scenom, premda bez čvršćeg odnosa prema predstavi, a uspješno eliminirana narativna struktura omogućava da se "Decameron" uspostavi kao koliko-toliko dramska konstrukcija unutar koje je moguće graditi predstavu. Golovko

joj dodatnu dinamiku pokušava ugraditi razigravanjem po dubini i s puno brzih pokreta, ali se ovi pokazuju tek kao vanjska sredstva od kojih nema osobite koristi, ali ni šteta nije značajna.

Svjetlo i scenografija

Premda ne nudi ništa bitno ili kazališno uzbudljivo, ova vrcakava predstava ipak sadrži nekoliko elemenata po kojima bi se mogla pamtit. Glavni njezin doprinos svakako je otkriće još jednog iznimnog ambijenta, dosad scenski nekorisćenog vrta na istoku Vile Dalmacije, koji podsjeća na Sustipan i ohrabruje pomisao da s novim scenskim prostorima u Splitu još nije gotovo, pogotovo kad ih pod svoje uzme majstor svjetla kakav je Zoran Mihanović.

Marin Gozze kao scenograf prostor, međutim, nije mogao koristiti onako kako bi to ozbiljna ambijentalna produkcija koja živi sa svojim okruženjem zahtijevala, prisiljen je u njega diktatom mjesta zbijanja ugrađivati bračne ložnice, crkvu, groblje, trpezarije, tavane i podrum, brojne bokačevske lokacije koje nisu

PREMIJERA "DECAMERON" SPLITSKOG HNK GIOVANNIJA BOCCACCIA U ADAPTACIJI I REŽIJI GORANA GOLOVKA

Podnošljiva lakoća snošaja

NIŠTA MUDRO

Premda ne nudi ništa bitno ili kazališno uzbudljivo, ova vrcakava predstava mogla bi se pamtit po otkriću iznimnog ambijenta, dosad scenski nekorisćenog vrta na istoku Vile Dalmacije te po prvom javnom predstavljanju kompletne splitske glumačke klase. Produkcija s najviše simuliranih karikaturnih koitusa po minuti u povijesti hrvatskoga kazališta ipak je predstava koja neće plesati samo jedno ljeto. Što je za dosege proteklih festivala - značajan uspjeh

park-šuma, no Gozze to uspješno radi tek u naznakama, ne oštećujući bitno sam ambijent.

Najsvježiji dio predstave svakako je prvo javno predstavljanje kompletne splitske glumačke klase, grupe mladih ljudi koji će za desetak godina obilježavati ovdašnje glumište. Oni, doduše imaju malo govornih uloga, što je, s obzirom na ono što se od njih moglo čuti, bez obzira na primjetan trud jezične savjetnice Jagode Granić, pametna odluka, ali donose stanovitu mladenačku svježinu kojom odiše Boccacciov svijet. Iz pedagoških razloga, neprimjereno bi

nakon prve godine bilo suditi o njihovim mogućnostima, spominjem ih samo poimenice: Jelena Bosančić, Andrea Mladinić, Petra Težak, Ana Gruica, Matea Elezović, Goran Marković, Dino Rogić, Ivo Perkušić i Antonio Franić. Zapamtite ova imena, neka od njih nosit će repertoar splitskog HNK, a nadam se i drugih kazališta, vrlo brzo.

Marko Torjanac kao ključna glumačka vertikala na koju je naslonjen cijeli dramaturški okvir, ima zaista u svom izgledu nešto dijabolično, no tu vanjsku manifestaciju ne prati i dovoljno snažan glumački iskaz, pa njegov Fra

Alberto, ma koliko mu materijala nudio sam Boccaccio sa značajnim Golovkovim dodatkom, ostaje tek korektan.

Bojnjiva Lana Barić

Glumački gledano, vrlo su zanimljivi Nenađ Srdelić, Ilija Zovko i Nikola Ivošević koji su našli pravu mjeru u prikazivanju karikaturnosti prevarenih i bedastih muževa, svaki na svoj originalan način, a pravo otkriće za Split je svakako i glumački precizno dotjerana Gospa Lisetta u interpretaciji Lane Barić, glumice koja se, iz nerazumljivih razloga, nedovoljno pojavljuje na hrvatskim scenama premda bi tamo imala što dati.

Dobro je bilo vidjeti i svježinu Marina Tudora, Splićanina koji je upravo diplomirao glumu na mostarskoj Akademiji, u ulozi nestašnog slugge Federiga. Nives Ivanković, premda na mjestima ponešto prenaplašena, dodala je ovom razigranom i licemjernom bokačovskom svijetu nekoliko zaista dobrih glumačkih detalja, a Jasna Malec, Tajana Jovanović i Arijana Čulina vidjele su i boljih dana, ovdje malo zaigravši na prvu loptu, koja, međutim, predstavi bez osobito dubokih misli i nije smetala.

Sve ih je renesansno zaigrano odjenula Maca Žarak, šareno i veselo, u skladu s idejom same predstave, dok je glazbom, opet s natruhama renesanse, prostor obogatila Paola Dražić-Zekić.

Premda bi ovog "Decameron" Zagorci ocijenili kao "ni vrit, ni mimo", produkcija s najviše simuliranih karikaturnih koitusa po minuti u povijesti hrvatskoga kazališta ipak je predstava koja neće plesati samo jedno ljeto. Što je za dosege proteklih festivala - značajan uspjeh!

Ključni glumac Marko Torjanac u svom izgledu ima nešto dijabolično, no to ne prati i dovoljno snažan glumački iskaz